

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 גם מה שִׁמְשִׁיחַ נִקְרָא בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת⁴³ (ינון, צמח, פלא יועץ,
 2 א-ל, גבור, אבי עד, שר שלום), שְׁעַל-יָדוֹ על ידי משיח תוֹמַשְׁךָ
 3 הַתְּגַלּוֹת שְׁבַעַה הַנְּחָלִים, וְהִינוּ, שְׁלַעֲתִיד-לָבֵא תְהִיָּה לא רק
 4 'עבודת הבוררים' של הגשמיות ושל נפש הבהמית שהיא עלייה מבריאה-
 5 יצירה-עשייה לאצילות, כמבואר לעיל
 6 באריכות, אלא עֲלִית הַנֶּפֶשׁ 1 גם מה שִׁמְשִׁיחַ נִקְרָא בְּשִׁבְעָה שְׁמוֹת⁴³, שְׁעַל-
 7 הָאֱלֹקִית עֲצָמָה, שְׁזוּהִי 2 יָדוֹ תוֹמַשְׁךָ הַתְּגַלּוֹת שְׁבַעַה הַנְּחָלִים, וְהִינוּ,
 8 הַעֲלִיָּה בְּאֲצִילוֹת גּוֹפָא עֲצוּמָה, 3 שְׁלַעֲתִיד-לָבֵא תְהִיָּה עֲלִית הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית
 9 וְעַד לְבַחֲנִית הַפְּתָר 'כתר עליון' 4 עֲצָמָה, שְׁזוּהִי הַעֲלִיָּה בְּאֲצִילוֹת גּוֹפָא, וְעַד
 10 שלמעלה מהחכמה שהיא ראשית
 11 הספירות שְׁלַמְעֵלָה מְאֲצִילוֹת, 5 לְבַחֲנִית הַפְּתָר שְׁלַמְעֵלָה מְאֲצִילוֹת, וּבְכֹתֵר גּוֹפָא
 12 וּבְכֹתֵר גּוֹפָא עֲצוּמוֹ עַד לְבַחֲנִית 6 עַד לְבַחֲנִית פְּנִימִיּוֹת הַפְּתָר, וְכִדְוַע⁴⁴ שְׁפָל
 13 פְּנִימִיּוֹת הַפְּתָר, וְכִדְוַע⁴⁴ 7 הַהִמְשָׁכוֹת דְּעַכְשָׁו הֵם רַק מְחִיצוֹנִיּוֹת עֲתִיק, וְלֹא
 14 שְׁפָל הַהִמְשָׁכוֹת דְּעַכְשָׁו בּוֹמֵן 8 שֵׁךְ עַכְשָׁו גְּלוֹי בַחֲנִית 'פְּנִימִיּוֹת אָבֵא פְּנִימִיּוֹת
 15 הגלות הֵם רַק מְחִיצוֹנִיּוֹת 9 עֲתִיק, וְהַגְּלוֹי דְּבַחֲנִית 'פְּנִימִיּוֹת עֲתִיק' יְהִיָּה רַק
 16 עֲתִיק, וְלֹא שֵׁךְ עַכְשָׁו גְּלוֹי 10 לְעֲתִיד-לָבֵא, פְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שְׁיָבֵא
 17 בַחֲנִית 'פְּנִימִיּוֹת אָבֵא 11 וְיִגְאָלְנוּ בְּקָרוֹב מְמֹשׁ.

(43) כ"ה במדרש משלי - באָבער - ספ"ט. (44) פּע"ח שער הק"ש רפ"ט. ל"קו"ת שה"ש נ, ריש ע"ג. נא, ג ואילך.

אגרות קודש

ב"ה, ט' סיון, תשי"ח

ברוקלין.

הווי"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ

מו"ה חיים אליעזר שי

שלום וברכה!

במענה למכתבו מימי הגבלה עם הפ"נ שיקרא בעת רצון על הציון הקי של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע.

לפלא שאינו מזכיר דבר ע"ד עסקנותו במילוי שליחותו הפצת המעיינות חוצה, והרי פשיטא שאם לפני מתן תורה בפעם הראשונה ז.א. בשנת ב' אלפים תמ"ח, היתה ההכנה לזה בכמה אופנים, הרי לאחר מתן תורה עיקר ההכנה לקבלת התורה היא ע"י הפצת לימוד התורה וע"ד מ"ש יהיב חוכמתא לחכימין, ובפנימיות ה"ז הענין דספירת העומר בשנת ב' אלפים תמ"ח וכמבואר בר"ן סוף מס' פסחים בשם אגדת חז"ל שספירה האמורה היתה הוראה על התשוקה לקבלת התורה, שמשנה ההיא הרי ההוכחה דספירה ענינה התשוקה לקבלת התורה הוא לימוד התורה בפועל עתה. וק"ל.

וכיון שבאים אנו עתה מחג השבועות זמן מתן תורתנו עלי נאמר חרות על לוחות א"ת חרות אלא חירות, חירות מכל ענינים המבלבלים, הנה יבשר טוב בטוב הנראה והנגלה בכל הענינים אודותם כותב במכתבו ובהפ"נ.

בברכה לבריאות ולבשו"ט.